

Име

Държавно лесничество "Карлово", административна принадлежност РУГ Пловдив. Лесоустройствен проект 1994 година, ревизионен период 1981-1993.

Местонахождение

ДЛ "Карлово" е получило името си от едноименния град, където е установено и седалището му. Територията му заема най-североизточната част на Пловдивска област. То граничи на север с ДЛ "Черни Осъм" и ДЛ "Априлци", на изток с ДЛ "Сахране", на югоизток и юг с ДДС "Чекерица", а на юг и югоизток с ДЛ "Хисар" и на запад с държавните лесничества "Клисура" и "Розино".

ДЛ "Карлово" обхваща горите на територията на **община Карлово**, с числящите се към него селища: градовете Карлово, Калофер и Сопот и селата: Богдан, Каравелово, Климент, Войнягово, Московец, Анево, Дъбене, Баня, Соколица, Марно поле, Сушица, Васил Левски, Куртово, Ведраре, Бегунци, Горни Домлян, Домлян, Мраченик и Пролом.

Географско положение

ДЛ "Карлово" обхваща южните склонове на Средна Стара планина, североизточната част (северните склонове) на Същинска Средна гора, западната част на Сърнена Средна гора, част от горното и средно течение на р. Стряма и Карловското поле.

Територията на лесничеството има неправилна форма с размери в посока изток-запад 43,5 км и в посока север-юг 29,8 км въздушно права линия.

Релеф

В геоморфоложко отношение територията на ДЛ "Карлово" е много разнообразна. Характеризира се със силно изразена разчлененост и големи превишения, което обуславя средно- и нископланински релеф, а по-малките превишения (Сърнена Средна гора) - хълмисто-планински и хълмист релеф. Равнинен е релефът по поречието на р. Стряма и Карловското поле. Билата са заоблени със стръмни до полегати склонове, като само в района на Стара планина склоновете са много стръмни на места непроходими (урвести). Релефът е силно пресечен, което се обуславя от добре развита хидрографска мрежа.

Централното било на Средна Стара планина в посока запад-изток преминава през върховете "Черни връх", "Добрила", "Левски", "Голям Купен", "Кръстците", "Ботев" (2376 м), в посока североизток "Малкия юмрук" (2340 м), "Юрушка грамада" до "Русалиите", след което напуска лесничеството. От него в южна посока към Карловското поле се спускат множество била и хребети с много стръмни и урвести склонове. Част от тези била са ограничителни на водосборите на реките Стара река, Бяла река, Тунджа и Тъжа. Голяма част от склоновете, спускащи се към тези реки, са не само недостъпни за стопанска дейност, но и непроходими. Само ивица с различна широчина (на места 500 м) в полите на планината е с по-малки наклони. Нископланински е релефа около и източно от гр. Карлово.

Централното било на Същинска Средна гора е южна граница на лесничеството и започва от м. "Борбена поляна", продължава в югоизточна посока през местностите "Шилигарника", "Гробовете", "Алексица", "Рошева могила", "Хаджово стране" и "Милски парчета" и се спуска до р. Стряма. В североизточна посока от м. "Борбена поляна" през най-високата част в района връх "Малък Богдан", м. "Голямата ела", "Черни връх" до Кайрячен дол преминава билото, служещо за северозападна граница на лесничеството. Вододелното било между Рибен дол и Сладък дол започва от връх "Малък Богдан" и завършва в Рибен дол - югозападно от с. Богдан.

Освен тези била в северна, североизточна и източна посока се спускат множество била от централното било. С малки изключения те са с по-малка височина, със заоблени хребети, по-дълги склонове и по-малки наклони.

Централното било на Сърнена Средна гора върви в посока изток-запад и служи за южна граница на лесничеството. От него главно на север и северозапад се спускат много второстепенни била: водоразделното било между реките Свеженска и Мраченишка; граничното било с ДЛ "Сахране" и други. Характерно за билата в тази част на лесничеството е, че са по-широки, разлати и по-заравнени, с дълги склонове и малки наклони.

В Карловското поле и по течението на р. Стряма релефът е равнинен. Разликите в надморските височини в района на лесничейството са големи: най-високата точка е 2136 м - "Юрушка грамада", а най-ниската 270 м н.в., където р. Стряма напуска територията на лесничейството. Средната надморска височина на дървопроизводителната площ е 785 метра. Превишението между най-ниската и най-високата точка е 1866 м, което създава условия за голямото растително разнообразие.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	303,8	1,2
полегато (5-10)	306,1	1,2
наклонено (11-20)	6334,2	24,3
стръмно (21-30)	13683,1	52,4
мн.стръмно (над 31)	5471,3	20,9
Общо:	26098,5	100,0

Хидроложки условия

Хидрографската мрежа в района на ДЛ "Карлово" е много добре развита, но със силно променлив воден режим. Наред с големите реки Стряма, Стара река, Бяла река и Тунджа, територията е прорязана и от множество по-малки реки и долове на места с големи наклони на надлъжните профили.

Река Стряма извира от Стара планина. На територията на лесничейството приема притоци, запазващи се от Стара планина и Средна гора. Десни притоци, запазващи се от Същинска Средна гора, са: Селската река - приемаща Крайречен дол; Соколов дол; Рибен дол - приемайки Есенин дол, Лещански дол и Злата река; Сладък дол със своите притоци Дълбокия, Равнишка река, Малката и Голяма река и Бързия дол, запазвайки яз. "Климент"; дол Кривча и много други. Леглата на описаните по-горе водни течения в горните части са с големи, а в средните и долни части с малки наклони, каменисти, с малки прагове. Склоновете са стръмни до полегати, обрасли с естествена дървесна растителност главно от бук и зимен дъб, по-рядко в най-ниските части от благун и изкуствено създадени иглолистни култури. По-големи леви притоци са: Татаров дол и Манастирска река, водещи началото си от района под връх "Добрила". Бреговете и склоновете са много стръмни и урвести, скалисти или обрасли с дървесна растителност от смърч, воден габър, клен, мъждрян и други. Река Стряма и част от притоците и са с непостоянен воден дебит, силно влияещ се от годишните сезони.

През землището на гр. Калофер протича **река Тунджа**, която води началото си от високопланинските пасища на Стара планина. Протича в южна посока до гр. Калофер, след което променя посоката си на югоизток и напуска района на лесничейството. Леглото е с големи надлъжни наклони и прагове в горната си част, след което наклона му рязко намалява. Склоновете са стръмни до много стръмни и наклонени, обрасли с букова и зимен дъбова растителност и изкуствено създадени иглолистни култури. Водният режим е непостоянен, влияещ се от годишните сезони.

Стара река събира водите си от Стара планина. В горното и средно течение има стръмно, скалисто и недостъпно легло, а в долното си течение се разлива широко. Средното течение на Стара река е едно от най-недостъпните места в района на лесничейството. Склоновете в тази част са много стръмни и урвести, скалисти или обрасли с естествена дървесна растителност от воден габър, мъждрян, клен, келяв габър и други. Стара река тече в южна посока до вливането си в р. Стряма.

Водосборът на **Бяла река** обхваща част от склоновете на Стара планина и Сърнена гора. Тя извира от Стара планина, тече като планински поток през високопланинското пасище и резерват "Джендема", приема като леви притоци Джендемски дол и доловете Голяма Бързовица и Малка Бързовица, след което придобива вид на малка планинска река, подхранвана от притоците Граднишки дол, Малка Гавращица, Малката река и др., а пресичайки Карловското поле водите и постепенно намаляват и понякога се губят. Главни водни течения от водосбора ѝ в Сърнена Средна гора са Свеженска и Мраченишка реки с множеството им притоци. Техните води се събират в яз. "Домлян",

построен на р. Домлянска, която също се влива в Бяла река близо до с. Пролом. След с. Пролом река Бяла се влива в река Стряма.

Геоложки строеж

В района на ДЛ "Карлово" се срещат скали от три основни типа - еруптивни, седиментни и метаморфни.

Най-силно застъпени са еруптивните скали, представени от южнобългарските гранити, образувани през Палеозойската ера. Обикновено те са едрозърнести, с включвания от ортоклаз и често примесени с кварц-порфир и гранитогнайс. Изграждат Същинска Средна гора и долните склонове на Стара планина, изкачвайки се към главното било на планината в близост с границата на ДЛ "Сахране".

Метаморфните скали са представени от гнайси и кристалинни шисти. Гнайсите са застъпени в Същинска Средна гора - южно и югозападно от с. Климент, в Сърнена Средна гора - източно от с. Горни Домлян и северно от гр. Калофер в Стара планина. Кристалинните шисти са от Архайски произход и са силно нагънати. Разпространени са в средните и високи склонове на Стара планина.

Представител на седиментните скали са чакълите и пясъците. Те са алувиални и делувиялни наслаги и са кватернерни образувания. Разпространени са по поречието на река Стряма и Бяла река.

Скалите в района на ДЛ "Карлово" са вертикално и хоризонтално напукани, силно изветрели на повърхността, неустойчиви и ронливи, което спомага за развитие на активни ерозионни процеси.

Климатични условия

Според климатичната класификация на Събев и Станев (1959), районът на ДЛ "Карлово" попада в **Европейско-континентална климатична област**. Най-ниските части с надморска височина 350-500 м попадат в **Климатичния район на източните Задбалкански полета**, а тези с надморска височина 500-1000 м - в **Задбалкански нископланински климатичен район - западна част на Преходно-континенталната климатична подобласт**. Една част от лесничеството в района на Стара планина и малка част от Средна гора при надморска височина 1000-2000 м са в **Планинския климатичен район - среднопланинска част на Умерено-континенталната климатична подобласт**.

Най-ниската средна месечна температура на въздуха е през месец януари, за отделните райони в границите от -7°C до -1°C, а най-високата е през месец юли и е в границите от 10°C до 22,5°C. Средната годишна температура варира в границите от 1,5°C до 12,5°C. Това характеризира зимата като сравнително топла и мека, а лятото горещо до прохладно за лесничеството.

Особено значение има периодът, през който средната температура на въздуха се задържа устойчиво над 10°C, тъй като това е периодът на активна вегетация за дървесната растителност. За ниските и средни части на **подпояса на крайречните и лонгозни гори** и **подпояса на равнинно-хълмистите дъбови гори** той е в границите от 199 до 212 дни или около 7 месеца. За горната част на **подпояса на крайречните и лонгозни гори**, **подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори** и ниските и средни части на **подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела** е в границите от 153 до 191 дни или от 5 до 6,5 месеца. За горните части на **подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела**, **подпояса на среднопланинските гори от бук, ела и смърч** и ниските части на **подпояса на горнопланинските смърчови гори** то е в границите от 46 до 153 дни или от 1,5 до 5 месеца. Общо може да се приеме, че за преобладаващата част от горите на лесничеството вегетационния период е около 5 до 6,5 месеца, а само за малка част от горите, разположени по високите части на Стара планина, той е около 2 месеца.

За лесничеството най-опасни са късните пролетни мразове, които в отделни години могат да компрометират семеношението, да доведат до мразоизхвърляне, измръзване на летораслите и други.

Сезонното разпределение на валежите, характерно за подобластта, е с лятно-пролетен максимум и есенно-зимен минимум с годишна сума от 650-680 л/кв.м за ниските до 760-1150 л/кв.м за високите части на лесничеството. Максималната сума на валежите е през месеците юни-август, а минималната през декември-февруари.

Средната дата на първата снежна покривка за метеорологична станция "Карлово" е 13.XII., а на последната 7.III., или продължителността на дните със снежна покривка е 82. Снежната покривка се задържа различно - за ниските части е до 50 дни, за средните от 50-80 дни, а за високите до 120 дни.

Преобладаващите ветрове са западни, следвани от източните. Дните без вятър са 46,5 %. Броят на дните, през които духат силни ветрове със скорост по-голяма от 14 м/сек, е 11,5 за годината.

Климатът е благоприятен за развитието на естествената и изкуствено създадена дървесна растителност. Разликите в количествените показатели на климатичните елементи по подпояси оказват влияние върху продължителността на вегетационния период, върху разпространението на дървесните видове и обособяването на различни типове горски месторастения.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в Таблица № 2 и Таблица № 3.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Преходно-континентална климатична подобласт: Климатичен район на Източните Задбалкански полета (350-500 м н.в.)	11,0 / 12,5	-18,5	36,0
Преходно-континентална климатична подобласт: Задбалкански нископланински климатичен район – западна и централна част (500-1000 м н.в.)	7,0 / 10,0	-16,0 / -15,0	35,0
Умерено-континентална климатична област: Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)	1,5 / 7,0	-21,5 / -20,0	31,0

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Преходно-континентална климатична подобласт: Климатичен район на Източните Задбалкански полета (350-500 м н.в.)	650-680	VI	I, III
Преходно-континентална климатична подобласт: Задбалкански нископланински климатичен район – западна и централна част (500-1000 м н.в.)	700-900	VI	I, III
Умерено-континентална климатична област: Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)	760-1150	VI, V	IX, VIII

Почви

Почвите в района на ДЛ "Карлово" са представени от следните типове и подтипове: алувиална, алувиално-ливадна, канелена горска излужена, кафява горска (светла, преходна и тъмна) и планинско-горска тъмноцветна.

Таблица № 4

за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	40,0	0,2
алувиално-ливадна	241,5	0,9
канелена горска излужена	14709,3	56,4
кафява горска тъмна	2692,5	10,3
кафява горска преходна	6154,7	23,6
кафява горска светла	2100,8	8,0
планинско-горска тъмноцветна	159,7	0,6
Всичко:	26098,5	100,0

Като последица от унищожаването на горите по южните склонове на Стара планина и сега продължават да действуват ерозионни процеси, в резултат на което голяма част от склоновете са превърнати в нелесопригодни площи и скали. Възстановяването на дървесната растителност тук е много трудно, а на места вече невъзможно. Сега съществуващата тревна и дървесно-храстова растителност не е в състояние да ограничи и предотврати ерозионните процеси.

Растителност

Съгласно възприетото горскорастително райониране на България (Захариев и др., 1979), районът на ДЛ "Карлово" попада в Тракийската горскорастителна област, подобласт Горна Тракия и съобразно надморската височина (270-1890 м) в следните пояси:

T-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-700 м н.в.)

T-II – Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни (700-2000 м н.в.)

Крайречните и ниските части на лесничеството с надморска височина от 0 до 700 м са в **Подпояса на крайречните и лонгозни гори**. Обликът на горите в тази част се дава от създадените тополови култури и чистите и смесени насаждения от елша и върба.

Ниските части извън поречията на реките с надморска височина от 0 до 500 м са в **Подпояса на равнинно-хълмистите дъбови гори**. Естествената растителност в тези части е от издънкови ниски и смесени насаждения от благун и зимен дъб, в състава на които участвуват още келяв габър, цер, клен, мъждрян, космат дъб и др. Създадени са култури главно от черен бор, акация, а във високите части на подпояса и на северни изложения и от бял бор (неправилно свален под 700-800 м н.в.). В последните години е залесявано с зимендъбови фиданки с участие на червен дъб, сребролистна липа и др.

В **Подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (500-700 м н.в.)** естествените насаждения са издънкови, чисти и смесени от зимен дъб и благун. Заедно с тях растат цер, габър, келяв габър, клен, мъждрян, а в по-горните райони и бук. Вследствие на извършените реконструкции, са създадени култури от акация, черен бор и бял бор с участие на дуглазка, сребролистна липа, акация, бреза с издънки от зимен дъб и благун.

Частите на лесничеството с надморска височина от 700 до 1200 м, попадат в **Подпояса на нископланинските гори от бук и ела**. Обликът на горите в тези части възходящо по надморска височина се дава от зимендъбови, букови и габъррови, главно издънкови и по-рядко семенни, чисти и смесени насаждения, в състава на които участвуват явор, череша, шестил, клен, мъждрян, келяв габър и др. В резултат на извършените реконструкции и голи сечи са създадени култури от бял и черен бор, в последните години и от зимен дъб, с участие на дуглазка ела, сребролистна липа и издънки от ценни дървесни видове.

В **Подпояса на среднопланинските гори от бук, ела и смърч (1200-1700 м н.в.)** обликът на горите се дава от най-хубавите семенни и издънкови букови насаждения. Заедно с бука растат обикновен габър, явор, череша, шестил и др. С изключение на габъра, който край доловете образува и чисти насаждения, останалите спътници се срещат единично или на групи. В района на Средна гора единично се среща ела (ГСУ "Каравелово"). По склоновете на Стара планина заедно с бука в състава на насажденията участвуват още елата и смърча. Създадени са култури от бял бор и смърч в смес с явор, бреза, череша, ела и други.

Високите Старопланински части в района на лесничейството, са в **Подпояса на горнопланинските смърчови гори** (1700-2000 м н.в.). Тук са разпространени предимно чисти смърчови насаждения, които заемат малка част от площта на лесничейството по склоновете на Стара планина, разположени по стръмни и недостъпни терени.

*Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове*

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	2212,4	8,6	1650,6	6,4
Смърч	1080,6	4,2	849,5	3,3
Черен бор	1665,0	6,4	3598,3	13,9
Ела	241,7	0,9	245,5	0,9
Бяла мура	-	-	1,3	-
Дуглазка ела	150,3	0,6	98,8	0,4
Лиственица	4,7	-	0,8	-
Веймутов бор	5,1	-	1,5	-
Атласки кедър	-	-	64,4	0,2
Кипарис	-	-	0,2	-
Корсикански бор	0,7	-	-	-
Бук	5719,0	22,1	6256,5	24,2
Червен дъб	77,7	0,3	75,3	0,3
Зимен дъб	8513,6	32,9	8060,4	31,1
Благун	1430,3	5,5	1121,5	4,3
Цер	202,8	0,8	116,7	0,5
Габър	1134,3	4,4	949,5	3,7
Ясен	31,3	0,1	59,1	0,2
Трепетлика	44,3	0,2	34,1	0,1
Явор	43,4	0,2	146,2	0,6
Бреза	109,9	0,4	115,0	0,4
Мъждряк	33,3	0,1	3,4	-
Орех	3,5	-	2,7	-
Акация	373,9	1,4	479,4	1,9
Космат дъб	70,8	0,3	12,3	-
Келяв габър	2220,6	8,6	98,2	0,4
Брекия	1,4	-	33,1	0,1
Върба	16,2	-	-	-
Воден габър	122,4	0,5	78,1	0,3
Джанка	0,2	-	-	-
Елша	13,4	-	13,3	-
Ива	2,0	-	-	-
Кестен	0,3	-	1,5	-
Клен	22,0	0,1	8,1	-
Круша	-	-	4,1	-
Леска	1,3	-	1,3	-
Турска леска	-	-	2,0	-
Сребролистна липа	105,2	0,4	1371,5	5,3
Махалебка	2,4	-	-	-
Мекиш	2,0	-	-	-
Скоруша	-	-	4,3	-
Череша	-	-	53,6	-
Шестил	-	-	20,2	0,1
Полски ясен	-	-	2,5	-
Бяла топола	0,4	-	-	-
тп I-214	199,0	0,8	215,6	0,8
Киселица	-	-	6,2	-
Слива	1,6	-	1,9	-
Дрян	1,1	-	-	-
Аморфа	1,3	-	1,0	-
Калина	1,0	-	2,9	-
ВСИЧКО	25862,4	100,0	25862,4	100,0

Характеристика на горския фонд

Площта на горския фонд на ДЛ "Карлово" е 34132,9 ха, от които гори с държавно значение са 32254,9 ха и гори, предоставени на бившите ТКЗС, са 1878,0 ха. От площта

на горите с държавно значение 31607,0 ха, са предмет на този лесоустройствен проект и 647,9 ха са горски пасища.

Площта на чуждите земи сред горския фонд, които се отчитат от лесничейството с отчета на земята, е 167,3 ха.

Без да се изключват от горския фонд, през ревизионния период са предоставени на други ведомства, общо 172,4 ха.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	25862,4	81,8
Незалесена дървопроизводителна площ	236,1	0,7
Недървопроизводителна площ	5508,5	17,5
Горски пасища	647,4	-
ОБЩО:	32254,9	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	6968,0 / 6386,7	21,6 / 24,7
Широколистни високоствъблени	6845,3 / 5231,0	21,2 / 20,2
За реконструкция	8457,3 / 4782,4	26,2 / 18,5
Издънковидни за прерастване	6310,7 / 6037,3	19,6 / 23,3
Издънковидни за превръщане	3296,8 / 3101,4	10,2 / 12,0
Нискоствъблени	376,7 / 323,6	1,2 / 1,3
ВСИЧКО:	32254,9 / 25862,4	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	3888,0	3743,0	13701,7	12767,8	17589,7	16510,8
Защитни	1233,7	1122,2	2250,3	1342,9	3484,0	2465,1
Рекреационни	403,9	394,4	704,2	553,5	1108,1	947,9
Защитени	1355,7	1049,7	7424,0	4376,6	8779,7	5426,3
Други	86,7	77,4	558,8	434,9	645,5	512,3
Общо ЗРЗТ	3080,0	2643,7	10937,3	6707,9	14017,3	9351,6
Общо ДСФ+ЗРЗТ	6968,0	6386,7	24639,0	19475,7	31607,0	25862,4
Горски пасища	-	-	647,9	-	647,9	-
ОБЩО	6968,0	6386,7	25286,9	19475,7	32254,9	25862,4

В лесоустройственият проект от 1981 година е предвидено общо ползване в размер на 555022 куб.м (средно годишно 42700 куб.м), от което 20770 куб.м годишно от главни сечи и 21930 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 369173 куб.м (средно годишно 28400 куб.м) или 66,5% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 265736 куб.м (ср. год. 15820 куб.м) или 76,2%, а от отгледни и санитарни сечи 163437 куб.м (ср. год. 12580 куб.м) или 57,3% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда общ добив от 425000 куб.м с клони или средно годишно 42500 куб.м – 11020 куб.м добив от главни сечи и 31480 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на горите на територията на ДЛ "Карлово" е сравнително добро. За предотвратяване появата на насекомни вредители и гъбни заболявания

редовно са почиствани сечищата, като отпадъците от сечта са събирани на купчини и ивици, а там където е било възможно са изгаряни.

От насекомните вредители през различни години на ревизионния период са се появявали и развивали: борова процессионка, летораслозавивачка, педомерка и др.

Тревожно е масовото заболяване на дъбовите гори от трахеомикоза и масовото съхнене на бялборовите култури. В някои насаждения повредите достигат до 50% и повече от общия брой на дърветата.

От различни видове повреди са засегнати общо 8256,5 ха (29,3%), като най-големи са повредите от трахеомикоза - 4723,8 ха, следвани от изсъхване на листата 1795,5 ха, снеголоми -106,5 ха, снеговали - 50,3 ха и др.

От дървесните видове най-силно засегнати са: зимния дъб - 3688,0 ха, белия бор - 635,5 ха, благуи-420,1 ха и др.

Най-силно засегнати са чистите и смесени широколистни насаждения, където заболяването от трахеомикоза е най-голямо.

През ревизионния период най-много са нарушенията от незаконна сеч - общо 798, като най-голям е техния брой през 1991 год. -141. На второ място са нарушенията от незаконна паша -631, като през отделните години броят им е бил различен. Броят на нарушенията по лова и риболова са -115, а незаконните разоравания на горски площи - 52.

Общият брой на възникналите пожари през ревизионния период е 38, като най-голям е техния брой през последните две години и щетите от тях са чувствителни. Опожарени са общо 397,9 дка горски площи.

Странични ползвания

Таблица № 9

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1981-1993) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (1994-2003) средногодишно
Паша - площ	хектари	12074,9	7645,0	14967,4
Едър добитък	брой	8050	2614	9753
Дребен добитък	брой	48300	26226	59880
Сено	тона	15	-	10
Листников фураж	пр.куб.м	-	943 (1993 г.)	150
Горски плодове – глог, шипка, киселица, трънки, малини, къпини	тона	10-15	4 (1992 г.)	10
Билки – гръмотрън, бъз, коприва, подбел, риган, мащерка, равнец, лайка	тона	5-10	17 (1992 г.)	5
Гъби – манатарка, пачи крак, печурка, сърнела	тона	-	1,86	5
Култивирана печурка	тона	-	1,86	

Защитени територии

На територията на ДЛ "Карлово" са обявени следните защитени природни обекти:

Резерват "Стара река" - обявен със заповед № 200/19.03.1981 на КОПС и разширен със заповед № 67/25.01.1991 на МОС, с обща площ 1974,7 ха, от която 1520,9 ха залесена и 453,8 ха незалесена.. Цялата площ на резервата попада в Национален парк "Централен Балкан". Обявен е с цел да се запази уникален за Стара планина комплекс от широколистни, иглолистни и смесени гори, реликтни съобщества, находища на редки и застрашени от изчезване в страната и в Европа видове. Интересно е и речното корито с множество водопади, прагове, видове и речни извивки.

Резерват "Джендема" - обявен със заповед № 606/28.03.1953 на УГС на МС и разширен със заповед № 1080/21.10.1983 на КОПС, с обща площ 3279,4 ха, от която 1373,9 ха залесена и 1905,5 ха незалесена. Цялата площ на резервата попада в Национален парк "Централен Балкан". Обхваща най-недостъпната част от територията на ДЛ "Карлово" в Стара планина. Представлява интересно съчетание на девствени букови гори и много стръмни и урвести скалисти ридове, обрасли с интересна и разнообразна дървесна, храстова и тревна растителност. Обявен е с цел предотвратяване изчезването на местната популация на дива коза и опазване на

популациите на сърна, благороден елен, лещарка, скален орел, както и рибата в реките.

Национален парк "Централен балкан" - обявен със заповед № 843/31.10.1991 на МОС, с обща площ 3399,6 ха, от която 2445,4 ха залесена и 954,2 ха незалесена. Национален парк "Централен балкан" са още 1974,7 ха, от която 1520,9 ха залесена и 453,8 ха незалесена, описани като резерват "Стара река"; 3279,4 ха, от която 1373,9 ха залесена и 1905,5 ха незалесена описани като резерват "Джендема". Обхваща високата Старопланинска част от територията на лесничеството. Обявен е с цел да се запазят комплекси от саморегулиращи се екосистеми и присъщото им видово разнообразие, местообитания на редки и застрашени видове и съобщества, характерни и забележителни пейзажи и обекти на неживата природа.

Природна забележителност "Сучурум" - обявена със заповед № 3796/11.10.1965 на МГГП, с обща незалесена площ 0,3 ха. Водопад на р. Стара река в непосредствена близост до гр. Карлово с височина на пада 15 м.

Природна забележителност "Пръскалото" - обявена със заповед № 3796/11.10.1965 на МГГП, с незалесена площ 0,5 ха. Водопад в района на х. "Васил Левски" с височина на пада 26 м. Намира се в резерват "Стара река".

Природна забележителност "Карловото пръскало" - обявена със заповед № 3796/11.10.1965 на МГГП, с незалесена площ 0,2 ха. Водопад с височина на пада 30 м. Намира се в резерват "Джендема".

Природна забележителност "Райското пръскало" - обявена със заповед № 3796/11.10.1965 на МГГП, с незалесена площ 5,0 ха. Водопад с височина на пада 118 м. Намира се в близост до х. "Рай", резерват "Джендема".

Историческо място "Средната поляна" - обявено със заповед № 1050/22.12.1987 на КОПС, с обща площ 17,3 ха, от която 7,7 ха залесена и 9,6 ха незалесена. Намира се в землището на с. Богдан - партизански лагер през 1943 год.

Историческо място "Айкая" - обявено със заповед № 3813/12.12.1974 на МГОПС, с обща площ 34,1 ха, от която 20,3 ха залесена и 13,8 ха незалесена. Партизански лагер в землището на с. Богдан.

Историческо място "Чивира" - обявено със заповед № 356/05.02. 1966 на КГГП, с обща площ 43,7 ха, от която 36,0 ха залесена и 7,7 ха незалесена. Място, където през 1943 година зимуват партизаните от бригада "В.Левски".

Историческо място "Мали Богдан" - обявено със заповед № 3813/12.12.1974 на МГОПС, с обща площ 16,5 ха, от която 10,7 ха залесена и 5,8 ха незалесена. Място, свързано със студентските борби през годините 1930-1934.

Историческо място "Тарафова нива" - обявено със заповед № 3813/12.12.1974 на МГОПС, с обща площ 9,9 ха, от която 8,5 ха залесена и 1,4 ха незалесена. В тази местност през периода на съпротивителното движение са пребивавали партизаните от Старожелезарската чета на бригада "В. Левски". На 28.09.1943 година в тази местност са разстреляни 7 партизани, между които и най-малката партизанка в България Иванка Пашкулова.

Историческо място "Ореори" - обявено със заповед № 356/05.02. 1966 на КГГП, със залесена площ 1,0 ха. В землището на гр. Калофер, място на партизански лагер.

Историческо място "Орляка" - обявено със заповед № 356/05.02. 1966 на КГГП, със залесена площ 1,0 ха. В землището на гр. Калофер, място на партизански лагер. Намира се в резерват "Джендема".

Историческо място "Брадинов гьол" - обявено със заповед № 356/05.02. 1966 на КГГП, с незалесена площ 1,0 ха. Място на партизански лагер в землището на гр. Калофер.

Историческо място "Милчовото" - обявено със заповед № 356/05.02. 1966 на КГГП, с обща площ 1,0 ха, от която 0,7 ха залесена и 0,3 ха незалесена. В землището на гр. Калофер - лобно място на партизанина Никола Добрев.

Историческо място "Каваците" - обявено със заповед № 356/05.02. 1966 на КГГП, със залесена площ 1,0 ха. В землището на гр. Калофер - място на партизански лагер на партизани от бригада "Хр. Ботев".

Историческо място "Баракот припек" - обявено със заповед № 356/05.02. 1966 на КГГП, със залесена площ 0,2 ха. В землището на гр. Калофер - партизански лагер на партизани от бригада "Хр. Ботев".